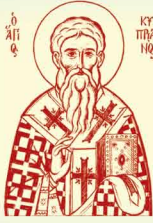

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

Άριθμός 379 • Καλοκαίρι - Φθινόπωρο 2018

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- «Ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ»,
Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ (†2013) 129
- «Ἔλα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ γενοῦ ἄνθρωπος!», ἱ. Χρυσοστόμου 130
- Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Ναῶ 133
- Περὶ τοῦ ποιοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχονται στὸ Ἅγιο Βῆμα 135
- Ἡ Πανηγύρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας 136
- Θεία προτροπὴ γιὰ ὑπερνίκηση τοῦ φόβου 139
- Τὸ νόημα τῶν ἀνθρωποπαθῶν ἐκφράσεων τῆς Γραφῆς:
Σχετικὰ μὲ τὸ Ὅραμα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου 142
- Εἶπε Γέρον - Περὶ κενοδοξίας καὶ ὑπερηφάνειας 144
- Νέες Ἐκδόσεις: Ἡμερολόγια 2019 145

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἀπὸ τὴν Λιτανεΐα τῆς Πανηγύρεως τῶν Ἁγίων
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, 2/15 Ὀκτωβρίου 2018.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

† Ἰδρυτής: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Κτήτωρ καὶ πρῶτος Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (†17/30.5.2013)

• Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης-Διευθυντής:
Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία: Ἱερὰ
Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: im@agioskyprianos.org •
Ἱστοσελίδες στὸ Διαδίκτυο: www.hsir.org καὶ www.agioskyprianos.org • Ἐκτύπωσης-Βιβλιοδεσία:
«ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ
εἰσφορὰ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Α.Γ. 112 – 133 51 ΦΥΛΗ.

Εὐκτατομα Πατερικά Μηκύνματα

«Ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ»

Μακαριστοῦ Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ (†2013)

ΕΝΑ ἀπὸ τὰ οὐσιώδη γνωρίσματα τῆς Ὁρθοδόξου Πνευματικότητος εἶναι ἡ Ἐγρήγορσις. Ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἀγρυπνῆ συνεχῶς, ὥστε νὰ προφυλάσῃ τὴν καρδιά του ἀπὸ τὶς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος τὸν σφυροκοπᾷ διαρκῶς μὲ πονηρὰς σκέψεις, μὲ ἀκάθαρτες φαντασίες, μὲ ἐμπαθῆ αἰσθήματα.

Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ ἐπαγρύπνησις, συντροφευμένη μὲ τὴν διαρκῆ προσευχή, ἐφ' ὅσον ἐξασκεῖται μὲ συνέπεια, μὲ ταπεινώσι καὶ φρόνημα μετανοίας, ἐξαγνίζει τὸν ἄνθρωπο ψυχικὰ καὶ σωματικὰ, τὸν καθιστᾷ δοχεῖο τοῦ ἀχωρήτου Θεοῦ.

Αὐτὴ ἡ ἐργασία δὲν εἶναι ἓνα τυπικὸ καθῆκον, μία ἀρετὴ, ἡ ὁποία κάποτε τελειώνει, ἀλλ' εἶναι μία ἰσόβια δραστηριότης, διότι καὶ ὁ διάβολος ἰσοβίως ἀγωνίζεται νὰ πλανήσῃ τὴν ψυχὴ καὶ νὰ τὴν χωρίσῃ ἀπὸ τὸν Νυμφίον τῆς Χριστοῦ.

Θεοφιλεῖς ψυχές, ἀφιερωμένες ὀλοκληρωτικὰ στὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας μὲ προσοχὴ καὶ προσευχή, ἀξιώθηκαν νὰ ἐπαναλαμβάνουν μὲ ταπεινώσι καὶ εὐγνωμοσύνη: «ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ».

Θεῖοι Ἄγγελοι σκεπάζουν τὴν εὐλογημένη αὐτὴ ψυχὴ ἀκόμη καὶ στὸν ὕπνο· ἔτσι, μόλις ἀνοίξουν τὰ μάτια στὴν ἐγερσι, ὅλη ἡ ὑπαρξις στρέφεται δοξολογικὰ πρὸς τὸν Κύριόν μας καὶ ἡ ἡμέρα ξεκινᾷ μὲ τὴν θεία εὐλογία.

Ὁ πιστὸς, μὲ βαθειὰ ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας του, προσπίπτει νοερὰ ἐνώπιον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καὶ ἐπικαλεῖται τὴν οὐράνια ἀντίληψι, γιὰ νὰ λυτρωθῆ ἀπὸ τὸν ὠρῶμενο λέοντα.

Τὸ περιβάλλον, τὸ ὁποῖο μᾶς προσφέρει ἡ ἐποχὴ μας, εἶναι πλέον σχεδὸν καθολικὰ ἀντι-ησυχαστικόν.

Ἐπομένως, ἀπαιτεῖται μεγάλη ἔντασις Ἐγρηγόρσεως, διότι σήμερα ἰσχύει, περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε, τὸ Πατερικόν: «Πολυὸφθαλμον δεῖ εἶναι τὸν σωθῆναι βουλόμενον».

***

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ψυχῆς μας ἄς εἶναι πάντοτε ἐστραμμένοι πρὸς τὸν Λυτρωτὴ μας, γιὰ νὰ διαλύεται κάθε τέχνη τοῦ διαβόλου.

Ὁ θεόπνευστος Ἀββᾶς Βαρσανούφιος μᾶς συμβουλεύει θαυμασιώτατα: «Οἱ ἐν θαλάσῃ πλέοντες, κἂν συμβῆ αὐτοὺς γαληνιάσαι, ἀλλ'»

Ἔλα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ γενοῦ ἄνθρωπος!

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Ποῦ περιπατεῖς, ὦ ἄνθρωπε τώρα; Εἰς τὴν ἀγοράν; Καὶ τί θέλεις νὰ συνάξῃς ἐκεῖ; Δάσπην καὶ πηλόν; Ἀλλὰ καλλίτερα ἔλα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἔπαρε ἀπὸ ἐμὲ μῦρον. Τί συνάξεις χρήματα, ὅπου χάνονται; Τί θέλεις τὴν φιλαργυρίαν, ὅπου εἶναι ἓνας δυνάστης; Τί θέλεις ταῖς ἐξουσίαις, ποῦ χάνονται; Τί συναθροίζεις πολλὴν περιουσίαν, ὅπου εἶναι σήμερον, καὶ αὔριον δὲν εἶναι; Τί τρυγᾷς μόνον τὰ λουλούδια καὶ ἀφίνεις τὸν καρπόν; Τί τρέχεις ὀπισθεν ἀπὸ τὸν ἴσκιον, καὶ δὲν φθάνεις νὰ πιάσῃς τὴν ἀλήθειαν; Τί ἀκολουθεῖς τὰ πράγματα, ὅπου χάνονται, καὶ δὲν ζητεῖς ἐκεῖνα, ὅπου μένουν; Διότι κάθε ἄνθρωπος εἶναι, ὡς τὸ χλωρὸν χορτάρι, καὶ κάθε δόξα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι, ὡς τὸ ἄνθος τοῦ χορταριοῦ, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πάντοτε δὲν χάνεται.

Ἔκαμες πολλὰ χρήματα; Καὶ τοῦτο τί ὄφελος εἶναι τῆς ψυχῆς; Ἔγεινες πλούσιος εἰς τὰ χρήματα καὶ πτωχὸς εἰς τὴν ψυχὴν· εἶσαι στολισμένος μὲ τὰ φύλ-

λα, καὶ πτωχὸς ἀπὸ τὸν καρπόν. Τί τὸ ὄφελος, εἰπέ μοι! Ἐπῆρες χρήματα τὰ ὁποῖα μέλλεις νὰ τὰ ἀφήσῃς ἐδῶ· ἐπῆρες ἐξουσίαν καὶ ἀφεντίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γεννᾶται ἐπιβουλὴ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου.

Ἔλα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀπόλαυσε λόγια ἐνάρετα, σκόρπισε τὰ ἀνομήματά σου, καθάρισαι τὸν λογισμὸν σου, κάμε ὑψηλὸν τὸν νοῦν σου, γενοῦ ἄνθρωπος καὶ ἄγγελος! Ἄφησε τὴν φύσιν τῆς σαρκὸς, καὶ πάρε ἐλαφρὸν τὸ πτερόν τῆς ζωῆς· ἐλευθέρωσαι τὸν ἑαυτὸν σου ἀπὸ τὰ βλεπόμενα· ἀνέβα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, χάρευε μὲ τοὺς ἀγγέλους, παραστάσου εἰς τὸ ἐπάνω κριτήριον τὸ ὑψηλόν, ἄφησαι τὸν καπνὸν καὶ τὴν σκιάν καὶ τὸ χορτάρι καὶ τὴν ἀράχνην· διότι δὲν ἤξεύρω τί ὄνομα πρέπει νὰ βάλω εἰς τὴν ταπεινότητα καὶ τὴν εὐτέλειαν τῶν πραγμάτων.

Ταῦτα λέγω τὸ λοιπὸν, καὶ δὲν θέλω παύσει νὰ τὰ λέγω· ἔλα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ γενοῦ ἄνθρωπος, διὰ νὰ μὴν εἶναι ἡ ὀνομασία σου ψεύτικη, ὅπου λέγεσαι ἄνθρωπος. Ἐγνωρίσατε αὐτὸ

ἔτι ἐν τῷ πελάγει ὑπάρχουσι καὶ προσδοκῶσι τὴν ζάλην καὶ τὸν κίνδυνον καὶ τὸ νανάγιον καὶ οὐδὲν αὐτοὺς ὠφέλησεν ἢ πρὸς μικρὸν γαλήνην· τότε γὰρ καὶ μόνον ἔχουσι τὸ ἀσφαλές, ὅταν εἰς αὐτὸν ἔλθωσι τὸν λιμένα· πολλοὶ δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ στομίῳ ἐναυάγησαν. Οὕτω γοῦν καὶ ὁ ἁμαρτωλός, ἐφ' ὅσον ἐστὶν ἐν τῷ κόσμῳ τρέμειν ὀφείλει τὸ νανάγιον πάντοτε».

Ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου μας ἃς εἶναι ὁ παντοτινὸς σύντροφός μας, κατὰ τὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ ποντοπορία μας: «Βλέπετε, ἀργυρνεῖτε καὶ προσεύχεσθε..., ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρηγορεῖτε!».

(2005)

ὅπου σᾶς εἶπα; Ἄνθρωπος εἶναι, λέγει. Τί τοῦ λέγεις νὰ ἔλθῃ νὰ γενῆ ἄνθρωπος; Ναι ἄνθρωπος εἶναι πολλάκις μὲ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ποτέ μὲ τὸ φρόνημα ἄνθρωπος, διότι ὁπότεν ἰδῆς ἄνθρωπον πῶς ζῆ τὴν ζωὴν του ὡς ἄλογον ζῶον, πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃς ἄνθρωπον καὶ ὄχι βόδι; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς πῶς ἀρπάζει, πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃς ἄνθρωπον καὶ ὄχι λύκον; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς ὅπου πορνεύει, πῶς νὰ τὸν ὀνομάσῃς ἄνθρωπον καὶ ὄχι χοῖρον; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς πῶς εἶναι δολερός, πῶς νὰ τὸν εἰπῆς ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὄφιν; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς ὅπου ἔχει φαρμάκι, πῶς νὰ τὸν εἰπῆς ἄνθρωπον καὶ ὄχι ἀσπίδα; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς πῶς εἶναι ἀνόητος, πῶς νὰ τὸν εἰπῆς ἄνθρωπον καὶ ὄχι γαΐδαρον; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς ὅπου κυνηγᾷ ταῖς γυναῖκες, πῶς νὰ τὸν εἰπῆς ἄνθρωπον καὶ ὄχι ἄλογον, ὅπου μαίνεται εἰς ταῖς φοράδας; Ὅπότεν τὸν ἰδῆς πῶς εἶναι ἀπειθὴς καὶ ἀγνωστος, πῶς νὰ τὸν εἰπῆς ἄνθρωπον καὶ ὄχι λίθον;

Ἐπῆρες ἀπὸ τὸν Θεὸν ἄνθρωπε εὐγένειαν; Διατί προδίδεις τὸ καλὸν τῆς φύσεως, ὅπου ἐπῆρες; Εἶπέ μοι, τί κάμνεις; Ἄλλοι ἄνθρωποι ἔχουν τέχνην νὰ φέρουν, ὅσον εἶναι δυνατὸν, τὰ ἄλογα ζῶα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν, καὶ παιδεύουσι τοὺς ψιττακοὺς, καὶ λαλοῦσι φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἀναγκάζουσι μὲ τὴν τέχνην τὴν ἄλογον φύσιν νὰ γίνῃ λογικὴ, ἡμερώνουσι τὰ λεοντάρια καὶ τὰ σύρουσι εἰς τὴν ἀγοράν. Τὸ λεοντάρι τὸ ἄγριον ἡμερώνεις ἄνθρωπε, καὶ τὸν ἑαυτὸν σου

κάμνεις ἀγριώτερον ἀπὸ τὸν λύκον; Καὶ τὸ χειρότερον, ὅτι καθ' ἓνα ἀπὸ τὰ ἄλογα, ἓνα ἐλάττωμα ἔχει ὁ λύκος ἔχει ὀλίγον ἐλάττωμα εἰς τὸ νὰ ἀρπάξῃ, ὁ ὄφιν εἰς τὸ νὰ ἴσθαι δολερός, ἡ ἀσπίδα εἰς τὸ νὰ ἴσθαι φαρμακερὴ, ἀλλὰ εἰς τὸν πονηρὸν ἄνθρωπον καὶ ἄτυχον δὲν εἶναι τοῦτο διότι ὁ κακὸς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἓνα κακὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ γίνεται καὶ ὡς τὸν λύκον ἀρπακτικὸς, καὶ τὸν ὄφιν δολερός, καὶ ὡς τὴν ἀσπίδα φαρμακερός, καὶ τὰς κακίας τῶν ἀλόγων ζώων τὰς ἔχει μαζωμένας εἰς τὴν ψυχὴν του.

Πῶς λοιπὸν νὰ σὲ εἰπῶ, καὶ νὰ σὲ ὀνομάσω ἄνθρωπον, ἀφοῦ δὲν ἔχεις εἰς τὸν ἑαυτὸν σου τὸ σημάδι τὸ Βασιλικόν, οὐδὲ τὸ στεφάνι τὸ Βασιλικόν; Δὲν ἔχεις τὸ Βασιλικόν φόρεμα διότι ὁ Θεὸς λέγει, ἅς κάμωμεν ἄνθρωπον, νὰ ἴσθαι κατὰ τὴν εἰκόνα τὴν ἰδικὴν μας, καὶ κατὰ τὴν ὁμοιότητά μας, καὶ ἐσὺ ἔρριψες τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὴν ταπεινότητα τῶν ἀλόγων ζώων. Ἄν ἰδῆς ἓνα Βασιλέα, ὁ ὁποῖος νὰ ῥίξῃ τὸ Βασιλικόν του φόρεμα καὶ τὸ στεφάνι του, καὶ νὰ περιπατῇ ὁμοῦ μὲ τοὺς στρατιώτας, καὶ νὰ προδῇ τὸ μεγαλεῖον του, πῶς νὰ εἰπῆς καὶ νὰ ὀνομάσῃς τὸν τοιοῦτον Βασιλέα;

Εἶσαι καὶ σὺ ἄνθρωπος; Μὴ μοῦ δεῖξῃς τὸ λοιπὸν πῶς ἔχεις ψυχὴν ἀνθρώπου, ἀλλὰ δεῖξαι ἂν ἴσθαι ἄνθρωπος κατὰ τὸ φρόνημα. Εἶσαι ἀνώτερος τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ ἔπειτα εἶσαι δούλος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ἰδικὰ σου πάθη; Καὶ θέλει μοῦ εἰπεῖ κάθε εἰς ἀπὸ σᾶς πῶς νὰ γενῶ ἄνθρωπος; Τότε γίνεσαι ἄνθρωπος,

ἂν νικήσης μὲ τὸν λογισμὸν τὰ πάθη ἐκεῖνα τῆς σαρκὸς τὰ ἄλογα, ἂν διώξης ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σου τὴν πορνείαν, ἂν διώξης τὴν ἄκαιρον ἐπιθυμίαν τῶν χρημάτων, ἂν διώξης τὴν κακὴν αὐτὴν τυραννίδα, ἂν κάμης τὸ χωράφι σου καθαρὸν, δηλ. τὴν ψυχὴν σου. Πῶς νὰ γίνης ἄνθρωπος ζητεῖς; Ἄν συχνάζης ἐδῶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου γίνονται οἱ ἄνθρωποι· ἂν σὲ ἐννοήσω ποῦ εἶσαι ἄλογον, σὲ κάμνω ἄνθρωπον· ἂν σὲ ἐννοήσω ποῦ εἶσαι λύκος, σὲ κάμνω ἄνθρωπον· ὄχι νὰ σοῦ ἀλλάξω τὴν φύσιν, ἀλλὰ νὰ σοῦ μεταφέρω τὴν κακὴν προαίρεσιν, καὶ νὰ τὴν ἀλλάξω καὶ νὰ τὴν κάμω καλήν.

Ἀλλὰ τί λέγει κάθε εἷς; Ἐγὼ ἔχω παιδιὰ, θέλω νὰ διευθύνω τὸ σπῆτί μου, θέλω νὰ ἐπιμεληθῶ τὴν γυναῖκά μου· εἶμαι πτωχός, προσπαθῶ νὰ συνάξω τὴν ἀναγκαίαν τροφήν μου, καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ ἔλθω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ γίνω ἄνθρωπος, καθὼς μοῦ λέγεις σύ. Αὐτὰ ὅλα εἶναι πρόφασις ἰδική σου· διότι, ἂν ἐγὼ σὲ ἐκράτουν ἐδῶ πάντοτε, καὶ δὲν ἤθελα νὰ σὲ ἀφήσω νὰ εὐγῆς ποσῶς ἔξω, καλὰ θὰ ἤθελες μὲ εἰπεῖ, μάλιστα ἄξιός εἶναι ὁ Θεός σου, ἂν καὶ εὐρίσκεται ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδῶ, πρέπει νὰ περισσεύουν τὰ ὑπάρχοντά σου.

Ὅμως ἐγὼ οὐδὲ τοῦτο σὲ ἀναγκάζω, οὐδὲ σοῦ λέγω καθ' ἡμέραν ἔρχου, καὶ κάθου ἐδῶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· δύο φοραῖς τὴν ἐβδομάδα, τί βαρὺ εἶναι νὰ ἔρχεσαι, ἢ τί φόρτωμα; Καὶ οὐδὲ ὅλην τὴν ἡμέραν σοῦ λέγω νὰ κάθῃσαι ἐδῶ, ἀλλ' ὀλίγην ὥραν τῆς ἡμέρας. Ἐλα,

ἄνθρωπε, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δέξου νοητὰ νοήματα, διὰ νὰ μὴ δεχθῆς πληγὰς· πάρε ἄρμα, ὄχι νὰ καταρριζῆς, καὶ νὰ φονεύσης ἄλλους, ἀλλὰ νὰ κάμης τὴν ἀγορὰν Ἐκκλησίαν· ἔλα πάρε ἄρμα, διὰ νὰ σὲ φυλάξῃ, διὰ νὰ μὴ πάρῃς πληγὴν βλαπτικὴν. Στάσου εἰς τὸν πόλεμον, μόνον ἄς εἶσαι ἀρματωμένος· στάσου εἰς τὸν ἅγιον τόπον, μόνον ἔχε καθαρὰ ὀμμάτια· εὐγα ἀπὸ τὸν λιμένα, μόνον κυβέρνα τὸ καράβι σου καλὰ.

Ὅλα ἔμπορεῖς νὰ τὰ μάθῃς, καὶ δὲν θέλεις, ἀλλὰ εὐγαίνεις εἰς τὸν κοσμικὸν πόλεμον γυμνὸς ἀπὸ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Βάλε εἰς τὸν νοῦν σου, πόσον καλὸν εἶναι, νὰ εὐγῆς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπου νὰ καταφρονῆς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, καὶ νὰ πατῆς ὅλα τὰ λυπηρά, καὶ νὰ γίνῃσαι καὶ ὑψηλότερος ἀπὸ τὰ καλὰ καὶ μήτε εἰς τὰ καλὰ νὰ ἐπαίρεσαι, μήτε εἰς τὰ κακὰ νὰ καταπέφτης, καθὼς ἦτον ὁ Ἰώβ, ὁ ὁποῖος μήτε ἀπὸ τὴν πτωχείαν ἐκατάπεφτε, μήτε ἀπὸ τὸν πλοῦτον ἐπαίρετο, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνωμαλίαν τῶν πραγμάτων ἐφύλαγε τὴν γνώμην του ἴσιαν. Ἐλα πάρε ἄρμα ἀπὸ ἐμένα· καὶ ποῖον ἄρμα; Τὸ ὁποῖον σοῦ ἐγγυᾶται νὰ σὲ σώσῃ!...

Βλ. Μαργαρίται ἦτοι Διάφοροι Λόγοι τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐτέρων Ἁγίων Πατέρων, πεζευθέντες εἰς ἀπλήν γλῶσσαν πρὸς κοινὴν τῶν Ὀρθοδόξων ὠφέλειαν - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως παρ' Ἱερομονάχου [εἶτα Ἐπισκόπου Κυκλάδων] Παρθενίου Σκουρλή, ἐκδόσεις Βασ. Ρηγοπούλου, Θεσσαλονίκη 1979, Λόγος Τέταρτος, σελ. 22-24.

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Ναῶ

Εξίσταται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ἀναλογιζόμενος τὰ ὑπερφυῆ θαυμάσια, τὰ ὅποια ἡ φιlanθρωπία τοῦ Θεοῦ μετῆλθεν, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς αἰωνίας δυστυχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριψεν αὐτὸν ἡ παρακοὴ τοῦ Παραδείσου.

Ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Νέα Διαθήκη ἀφηγοῦνται ἄπειρα δείγματα τῆς θείας ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον· ὁ Νόμος, οἱ Προφῆται, τὰ τεράστια θαύματα τῆς χάριτος καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιοσημεῖωτα αὐτῆς γεγονότα, εἶναι ἀποδείξεις τραναὶ τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ φιlanθρώπου Προνοίας. Ἡ θεία Εὐσπλαγχνία ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτώσεως καὶ συντριβῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ Παραδείσῳ, δὲν ἔπαυσε δεικνύουσα τὸ μέγα Αὐτῆς ἐνδιαφέρον, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τοῦτον καὶ ἀναπλάσῃ ἐκ τῆς συντριβῆς, ἣν παραπλανηθεὶς ὑπὸ τοῦ διαβόλου ὑπέστη. «Τὸ σπέρμα τῆς γυναῖκος» ὠρίσθη νὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφως, ἵνα ἐκεῖθεν προέλθῃ πάλιν ἡ ἀνόρθωσις, ὅθεν προῆλθεν ἡ πτώσις.

Ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε νὰ περιβληθῇ τὸ χοῖκὸν ἀνθρώπινον σῶμα, ἵνα διὰ τῆς ἐν ὀστρακίνῳ σκεύει κρυπτομένης θεότητος ἀγκιστρευθῇ ὁ πτερνιστῆς ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ἄλλ' ἔπρεπε τὰ ἐπιπροσθοῦντα κωλύματα νὰ παραμερίσωσι, καὶ ἡ θεία συγκατάβασις διὰ παντὸς τρόπου νὰ πραγματοποιηθῇ, ἐκλεγομένων τῶν κα-

ταλλήλων προσώπων, τὰ ὅποια θὰ ὑπηρέτουν εἰς τὸ μέγα καὶ ὑπερφυῆ τοῦτο Μυστήριον.

Ζεῦγος ἅγιον καὶ δίκαιον ἐν Παλαιστίνῃ ἔζη ποτέ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὀνομαζόμενον. Ἡ σεπτὴ αὐτῆ ξυωρίς ἐξελέχθη παρὰ τῆς θείας Βουλῆς νὰ προσφέρῃ ὅ,τι αὐτῆ ἐζήτει διὰ τὸν Μέγαν Σκοπόν.

Ἡ συζυγία των, ἐνῶ κατὰ τὰ ἄλλα ὑπῆρξε τρισολβία, εἶχε καὶ τὸ λυπηρὸν νὰ ἦναι ἄγονος· καὶ ἐφ' ὅσον μὲν διήνυσον τὴν νεότητα, αἱ ἐλπίδες πάντοτε, συνοδευόμεναι μετὰ προσευχῶν καὶ δεήσεων θερμῶν, ὑπῆρχον νὰ ἴδωσι τέκνον ἐκ τῶν σπλάγχων αὐτῶν προερχόμενον· ἀλλ' ὅμως ἡ νεότης παρήλθε καὶ τὸ γῆρας ἐπελθὸν ἀπέκλεισε πᾶσαν περὶ γεννήσεως τέκνου ἐλπίδα. Ὅθεν μὲ θλίψιν καὶ ὀδύνην μεγάλην διήρχοντο τὰς ἡμέρας αὐτῶν, παρὰ πάντων καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἱερέων ὀνειδιζόμενοι καὶ καταφρονούμενοι, διότι τῆς ἀτεκνίας τὸ γεγονὸς ἐνδείξεις θείας ὀργῆς καὶ ἀποστροφῆς ἐξηγεῖτο παρὰ τοῖς πολλοῖς.

Ἄλλ' αἱ προσευχαὶ καὶ αἱ δεήσεις των ἐν τέλει εἰσηκούσθησαν. Παρ' ἐλπίδα, διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν στείρωσιν τῆς Ἄννης, ἠξιώθησαν νὰ ἴδωσι τέκνον θῆλυ, τὴν Θεοτόκον Μαρῖαν. Ἡ χαρὰ των ἀπερίγραπτος καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη των πρὸς τὸν Θεὸν ἄπειρος. Τὸ τέκνον ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας, πᾶσαι δὲ αἱ τοιαῦται γεννήσεις, ὡς ἄλλοτε τοῦ Σαμουὴλ

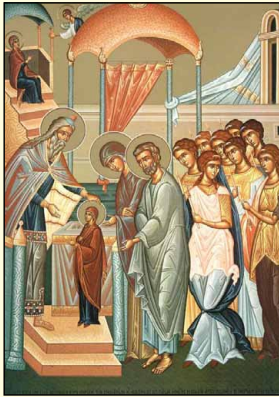
καὶ ἄλλων, ἀφιερῶνται εἰς τὸν Θεόν. Καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε τὸ τεχθὲν Θυγάτριον νὰ γίνῃ δῶρον εἰς τὸν Θεόν.

Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀφοῦ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν ἡλικίαν τριετῆς, ἣτις ἡλικία δεικνύει τὸ ὕψος, ὅπερ διπλασιαζόμενον, κατὰ τὸν Μ. Βασιλείον, δίδει τὸ ὕψος τοῦ τελείου ἀνθρώπου, εἰσήχθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος πρὸς ἀφιέρωσιν. Ὁ θεῖος Ζαχαρίας, πατὴρ τοῦ Προδρόμου, ἱερατεύων τότε, ἐξῆλθε καὶ ὑπεδέχθη τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενησομένην, συνοδευομένην ὑπὸ τῶν γονέων Αὐτῆς καὶ ἄλλων παρθένων λαμπαδοφορουσῶν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν ὡς τριετίζουσαν Δάμαλιν εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τοῦ Ναοῦ, τὸ Δαβὶρ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, διότι τοῦτο καὶ τὸ περιστήθιον αὐτοῦ λογεῖον, νὰ πράξῃ ὁ Ζαχαρίας, διὰ χρησμολογικῶν σημείων, ὑπηγόρευε.

Τὴν παρθενικὴν ταύτην προπομπὴν ὁ θεοπάτωρ Δαυὶδ ἐν μὲν τοῖς Ψαλμοῖς ἐμελώδησεν, «ἀπενεχθήσονται, ἄδων, τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως» (Ψαλμ. ΜΔ' 15-16), διὰ δὲ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Κιβωτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ προεικόνισε· διότι ὅταν ἔμελλε νὰ φέρῃ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο κειμήλιον εἰς τὴν Σιών, ἐξῆλθε μετὰ πάσης τῆς γερουσίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ πάντες μὲν λαμπάδας ἔχοντες μετὰ τυμπάνων

καὶ ψαλμῶν ἔφερον τὴν Κιβωτὸν εἰς τὴν Σιών, ὁ δὲ Προφητάναξ ἔξαλλος ἀπὸ χαρᾶς καὶ πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἐσκίρτα πρὸ τῆς Κιβωτοῦ (βλ. Βασιλ. Β', ΣΤ' 14).

Εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἡ Παρθένος διέμεινεν ἐπὶ δώδεκα ὄλα ἔτη ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ὑπηρετουμένη καὶ δι' οὐρανοῦ ἄρτου τρεφομένη, ἀνωτέρα πάσης φυσικῆς ἀνάγκης, διάγουσα βίον ἀγγελικόν, ἀμέριμον, ἀπαθῆ, καὶ ἄλυτον, ἐν Θεῷ ζῶσα καὶ ἐν Αὐτῷ μόνῳ τρυφῶσα.

Μετὰ δὲ τὰ δώδεκα ἔτη, ἐξελθοῦσα τοῦ Ναοῦ, ἐμνηστεύθη τὸν δίκαιον Ἰωσήφ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ταχθεῖσα, καθαρωτάτη πάσης κηλίδος καὶ ἀγνωστάτη καθ' ὅλας τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἀγιωτάτη εἰς τὸν λογισμόν, ἠξιώθη νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ ἀπ' αἰῶνων διὰ πολλῶν προφητειῶν, συμβόλων, τύπων καὶ αἰνιγμάτων προεπηγγελμένον Μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, καὶ δι' αὐτῆς νὰ ἀποζημιωθῇ πλήρως τὸ ὀφείλημα τῆς προμήτορος Εὐας, ν' ἀνοιχθῇ καὶ πάλιν ἡ κλεισμένη εἴσοδος τοῦ Παραδείσου, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιθυμητὴν θέωσιν ὁ ἀνθρώπος, τὴν ὁποῖαν τότε ἐν αὐτῷ ὁ ὄφις, διὰ νὰ τὸν παρασύρῃ, δολίως τῷ προέβαλε καὶ ψευδῶς τῷ ὑπεσχέθη.

Ἄρθρον τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου καὶ μετέπειτα Ἐπισκόπου Μαγνησίας Χρυσοστόμου Νασλίμη, στὴν ἐφημερ. «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» (Περίοδος Β'), ἀρ.φ. 127 / 21-11-1938.

Περὶ τοῦ ποιοῖ ἐπιτρέπεται νὰ εἰσέρχονται στὸ Ἅγιο Βῆμα

Παρατηρεῖται τὸ ἐντελῶς ἄτοπο φαινόμενο νὰ εἰσέρχονται στὸ Ἅγιο Βῆμα τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ μάλιστα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς θείας Λατρείας, διάφορα λαϊκὰ πρόσωπα, ἀνήλικα ἢ ἐνήλικα, δίχως κἄν τὴν ἀπαιτούμενη εὐλάβεια καὶ συστολή.

Ὅμως, σύμφωνα μὲ τὴν Κανονικὴ Παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Κληρικούς, ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους, δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ εἴσοδος σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο πρόσωπο ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἱερουροῦντες Κληρικοί ἢ ὅσοι βοηθοῦν στὴν ἐκκλησιαστικὴ ὑπηρεσία, πρέπει νὰ παρίστανται μὲ φόβο Θεοῦ, κατάνυξη καὶ δέος, διότι εἰσέρχονται σὲ τόπο φοβερό, σὲ Θρόνο Δόξης Κυρίου, ἀλλὰ καὶ στὸν Τάφο τοῦ Χριστοῦ, ὅπου προσφέρονται οἱ ἀναίμακτες Θυσίες εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, μόνον ἐν εὐλαβείᾳ δύνανται νὰ παραμένουν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος ὅσοι ἔλαβαν τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία πρὸς τοῦτο, ἔχοντας βαθεῖα ἐπίγνωση τῆς θείας δωρεᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐθυνῶν πού αὐτὴ συνεπάγεται.

Ὁ ἘΘ' (69ος) Ἱερὸς Κανὼνας τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου προβλέπει πλήρη ἀπαγόρευση γιὰ κάθε λαϊκό: *«Μὴ ἐξέστω καὶ τῶν ἀπάντων ἐν λαϊκοῖς τελοῦντα, ἔνδον τοῦ ἱεροῦ εἰσιέναι Θυσιαστηρίου»*, ἐκτὸς τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος κατὰ παράδοσιν ὡς «Χριστὸς Κυρίου» (λάμβανε ἅγιο

Χρῖσμα)μποροῦσε νὰ εἰσέλθει γιὰ νὰ προσφέρει τὰ δῶρα του καὶ νὰ κοινωνήσει (βλ. Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 280-281).

Ὁ Σχολιαστὴς τῶν Ἱερῶν Κανόνων Ματθαῖος Βλάσταρης, ἀναφερόμενος στὸν ΜΔ' (44ο) Ἱερὸ Κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Τοπικῆς Συνόδου (*«Ὅτι οὐ δεῖ γυναῖκας ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ εἰσέρχεσθαι»*), τονίζει ὅτι ἂν γιὰ τοὺς λαϊκοὺς ἄνδρες εἶναι ἐμποδισμένο νὰ εἰσέρχονται στὸ Ἱερὸ Βῆμα, πόσω μᾶλλον γιὰ τὶς γυναῖκες (βλ. Ράλλη-Ποτλῆ, Σύνταγμα Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον: Γ, Κεφ. ΚΒ', τόμος ἕκτος, σελ. 197 [Ἀθήνησιν 1859, φωτοτυπικὴ ἀνατύπωσις ἐκδ. «Γρηγόρη», 1966]).

Τὸ αὐτὸ βεβαιώνει καὶ ὁ Κανονολόγος Ἀλέξιος ὁ Ἀριστηνός, ὅτι δηλαδὴ ὄχι μόνον γιὰ τὶς γυναῖκες τὸ ἱερὸ Βῆμα εἶναι ἄβατο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς λαϊκοὺς ἄνδρες (βλ. Σύνταγμα Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, τόμος τρίτος, σελ. 212).

Ὅσο γιὰ τοὺς Μοναχοὺς, αὐτοὶ ποὺ ἔχουν Μοναχικὴ Κουρὰ δύνανται νὰ εἰσέλθουν στὸ Ἅγιο Θυσιαστήριο, προκειμένου ὄχι νὰ παραμείνουν ἐντὸς αὐτοῦ ἢ νὰ κοινωνήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτελέσουν ἐκκλησιαστικὴ ὑπηρεσία, ὅπως γιὰ νὰ ἀνάψουν κεριὰ καὶ κανδηῆλες, γιὰ νὰ εὐπρεπίσουν τὸν χῶρο κλπ.. Δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἰσέλθουν οἱ Δόκιμοι Μοναχοί, διότι δὲν ἔχουν ἀκόμη συνταχθεῖ μὲ τοὺς Μοναχοὺς (βλ. Βαλσαμῶνος, Ἑρμηνεία στὸν Κανόνα Α' Νικολάου Κων/λεως, στὸ Σύνταγμα Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, τόμος τέταρτος, σελ. 418).

(Συνέχεια σὴν σελ. 138)

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης τελέσθηκε μεῖς ἰδιαίτερη λαμπρότητα στὴν Ἱερά Ἀνδρῶνα Μονή μας στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, Ἐδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, μετὰ τὴν ἰδιαιτερότητα κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς ἐκφράσεως τῆς ἐπισήμου κοινωρίας μετὰ τὴν Γνησία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Βουλγαρίας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 1/14.10.2018, τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριάδιτσα κ. Φωτίου, Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, συγχοροστατοῦντων τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου τοῦ καὶ ἀγοντος τὰ ὀνομαστήριά του Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσσοστόμου καὶ Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Ἀμβροσίου, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Σουτσάβας κ. Σωφρονίου, Ἰασίου κ. Γλυκερίου καὶ Γαλατσίου κ. Διονυσίου τῆς Ἀδελφῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βεσσαραβίας κ. Ἀνθίμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασποράς, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, καὶ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Ἐτνα & Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια τῶν Η.Π.Α..

Παρέστη ὁ Ἠγούμενος τῆς Μονῆς μας Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιος καὶ μεγάλος ἀριθμὸς Κληρικῶν Ἑλλήνων, Ρουμάνων, Ρώσων καὶ Βουλγάρων, καθὼς καὶ μεγάλο πλῆθος Μοναχῶν, Μοναζουσῶν καὶ εὐλαβῶν πιστῶν. Ἐψαλαν ἐόρτια οἱ Χοροὶ τῆς Μονῆς μετὰ συνδρομὴ καὶ ἄλλων εὐλαβῶν Ἱεροψαλτῶν.

Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἐξεφώνησε ἐόρτιο λόγο ἐξάρας ἰδιαίτερως τὸ γεγονός τῆς κοινωρίας μετὰ τὴν Ἐκκλησία Πατρίου Ἡμερολογίου

Βουλγαρίας, μετὰ τῆς ὁποίας ὑπῆρχαν ἀνάκαθεν δεσμοὶ ἀγάπης καὶ ἀληθείας τῆς ἐορταζοῦσης Ἱερᾶς Μονῆς, μέσω τοῦ μακαριστοῦ πρώτου Καθηγουμένου τῆς Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ (†2013), καθ' ἣν στιγμήν μάλιστα οἱ λεγόμενες ἐπίσημες ἐκκλησίες διέρχονται βαθύτατη διάσπαση. Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὴν εὐεργετική χάρη τῶν ἐορταζομένων Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὡς καὶ τῆς εὐθύνης ποῦ φέρουμε καὶ ἐξέφρασε ἐόρτιες εὐχές.

Τὸ πρωτὶ τῆς Δευτέρας, 2/15.10.2018, τελέσθηκε ὁ ἐόρτιος Ὁρθρος καὶ ἡ πανηγυρική πολυαρχιερατική Θ. Λειτουργία.

Προεξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριάδιτσα κ. Φῶτιος, Πρωθυεράρχης τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων & Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, καὶ Δημητριάδος κ. Φῶτιος, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Σουτσάβας κ. Σωφρόνιος, Ἰασίου κ. Γλυκέριος καὶ Γαλαταίου κ. Διονύσιος ἐκ Ρουμανίας, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βεσσαραβίας κ. Ἄνθιμος τῆς Ρωσικῆς Διασποράς, οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης, καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἔτνα & Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος πολλοὶ Ἱερεῖς καὶ τέσσερις Ἱεροδιάκονοι.

Παρέστη μέγα πλῆθος πιστῶν, ὡς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Κοινωνικοῦ ἐόρτιο λόγο στα ἑλληνικά, τὸν ὁποῖον εἶχε ἐτοιμάσει, ἀνέγνωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριάδιτσα κ. Φῶτιος, ἀναφερθεὶς στὴν μεγάλη σημασία τῆς ἐνώσεως τῆς Γνησίων Ὁρθοδόξων στὶς δύσκολες ἡμέρες μας.

Ὁ δὲ Σεβ. Δημητριάδος κ. Φώτιος ἀνέγνωσε τὴν σχετικὴ Συνοδικὴ Ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας μας περὶ τῆς κοινωνίας μετὰ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς 5/18-9-2018.

Στὴν Ἀπόλυση, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος ἀναφέρθηκε μὲ συντομία στὴν μεγάλη σημασία τῆς ἐνώσεώς μας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, κατὰ τὴν παρούσα δυσχερῆ συγκυρία διεθνῶς, καὶ τὸ ἐλπιδοφόρο τῆς μήνυμα, ὁ δὲ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης ἀπηύθυνε ἐκ μέρους τῆς πανηγυριζούσης Μονῆς εὐχαριστίες καὶ εὐχὲς στοὺς προσελθόντας Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς.

Ἀκολούθησε Λιτανεία τῆς ἱ. Εἰκόνας καὶ τῶν ἱ. Λειψάνων τῶν ἑορταζομένων Ἁγίων, καὶ Ἀρτοκλασία πρὸ τοῦ Ναοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ, στὴν δεξίωση στὸ Μεγάλο Ἀρχονταρῆκι τῆς Μονῆς, σύντομους χαιρετισμοὺς ἀπηύθυναν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Βεσσαραβίας κ. Ἄνθιμος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἰασίου κ. Γλυκερίος, ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Χρ. Παππούς.

Στὸν δὲ ἐσωτερικὸ χῶρο τῆς Μονῆς, παρετέθη τράπεζα γιὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Κληρικούς, καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν ἀνδρῶν προσκυνητῶν, εὐλογίες ὅμως καὶ τρόφιμα εἶχαν διανεμηθεῖ καὶ σὲ ὅλους τοὺς προσελθόντας στὸν προκυνηματικὸ χῶρο.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς τραπέζης, ἐλήφθησαν οἱ ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες καὶ ὁλοκληρώθηκε ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ πλουσίως εὐλογημένη ἱερὰ Πανήγυρις.

(*Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 135*)

Οἱ Μοναχὲς συγχωροῦνται ἐπίσης νὰ εἰσέλθουν, οἱ ἔχουσες βεβαίως Εὐχὴ πρὸς τοῦτο, γιὰ τὴν προαναφερθεῖσα ὑπηρεσία, ἀλλὰ, ὅπως σημειώνει ὀρθῶς ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ὄχι σὲ ὅλες τὶς Ἐκκλησίες, ὅπου βρίσκονται καὶ ἄνδρες, διότι τοῦτο εἶναι ἀπρεπές, παρὰ μόνον στὸν Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τους.

Στοὺς ἐνοριακοὺς Ναοὺς ὁ Ἐφημέριος δύνανται νὰ ἐξυπηρετεῖται στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἱ. Βήματος ἀπὸ κάποιον πρόσωπο τῆς ἐμπιστοσύνης του, διακρινόμενο γιὰ τὴν καθαρότητα, εὐλάβεια καὶ συναίσθησή του. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἀποφεύγεται ἡ εἴσοδος ἀσχέτων προσώπων, μικρῶν ἢ μεγάλων, τὰ ὅποια εἰσέρχονται στὸ Ἱ. Βῆμα σὲ διάφορες στιγμὲς γιὰ διάφορες αἰτίες, δῆθεν γιὰ νὰ ἐρωτήσουν κάτι ἀναγκαῖο ἢ γιὰ νὰ βοηθήσουν, ἀλλὰ ἐκτρέπονται καὶ συνομιλοῦν, θορυβοῦν, εἴτε ἀκόμη καὶ χαριεντίζονται ἢ ἀτακτοῦν (ἰδίως τὰ παιδιὰ) μὲ διαπληκτισμοὺς, παίγνια κλπ., πρὸς καταφρόνησιν τῶν θείων

προσταγῶν τῶν Ἱ. Κανόνων, ὅπως καὶ τῆς ἱερότητος τοῦ χῶρου.

Εἶναι μεγάλη ἡ εὐθύνη τῶν Κληρικῶν γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως στὸν Ναὸ καὶ μάλιστα στὸ Ἅγιο Βῆμα, ὥστε ὁ Ἅγιος Νικόδημος νὰ τοὺς παρακινεῖ νὰ ἀποκόνουν τὴν παράνομη συνήθεια, ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ πολλοὺς τόπους, νὰ εἰσέρχονται λαϊκοὶ ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος (βλ. Ἱερὸν Πηδάλιον, σελ. 281).

Μὲ τὴν εὐλαβὴ στάση μας καὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησι τῶν θείων παραγγελμάτων ἐφελκούμε τὴν Χάρη καὶ τὸ Ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἀντίθετα μὲ τὴν ἀνευλάβεια, ἀπροσεξία καὶ ἀνεπίτρεπτη συμπεριφορὰ καὶ ἀδιαφορία μας, ἡ ὁποία ἐπέρχεται ἀπὸ τὴν βλαπτικὴ ἐξοικείωσι μὲ τὰ Θεῖα, ἀποδιώκουμε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ὡς παραβάτες τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπειας καὶ τάξεως.

Λοιπὸν, ἅς προσέξουμε καὶ ἅς πράξουμε ἀναλόγως, ὡς «καλοὶ Οἰκονόμοι» τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ!

Θεία προτροπή για υπερνίκηση του φόβου

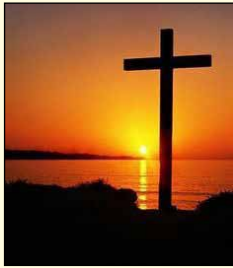
Μία προφητική διαπίστωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού για τους όπαδούς Του διαχρονικά είναι και η γνωστή ρήση Του: «ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται» (Ματθ. ι' 22).

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι, δηλαδή, θὰ ἀποστρέφονται τοὺς Μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ κάθε ἐποχῆς, ὄχι γιὰ ἄλλο λόγο, παρὰ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι θὰ νιώθουν πρῶτιστως ἀποστροφή ἐναντίον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ ἀπόρριψη καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον Του καὶ ἐναντίον τοῦ Σώματος καὶ τῶν Μελῶν Του, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πιστῶν Του, εἶναι κάτι παρατηρημένο μέσα στὴν ἱστορία.

Ὅμως, μὲ τὴν πάροδο τῶν ἐτῶν καὶ παρὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς πίστεως, οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων θὰ συνεχίσουν νὰ πίπτουν θύματα τοῦ πονηροῦ καὶ νὰ μισοῦν τὸν Εὐεργέτη τους καὶ τὴν πηγὴ καὶ ἐλπίδα τοῦ καλοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τους. Τὸ μένος αὐτὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ εἶναι στὴν ρίζα τοῦ δαιμονικό. Πρόκειται γιὰ τὴν ἐξέγερση τῶν πλασμάτων ἐναντίον τοῦ Πλάστου, τῶν ἀσθενῶν ἐναντίον τοῦ μόνου Ἰατροῦ, τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἀποστατῶν ἐναντίον τοῦ Πατέρα καὶ Ἀρχιστρατήγου, πού ἦλθε γιὰ νὰ χαρίσει ἀφεση, ἀμνηστία καὶ συγχώρηση στὸ ὄνομα τῆς θείας Ἀγάπης.

Πρόκειται γιὰ πόλεμο κατὰ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Διότι, οἱ

αἰχμάλωτοι τοῦ κακοῦ καὶ τῆς πονηρίας εἶναι τόσο βέβαιοι καὶ σίγουροι γιὰ τὴν ἐπιλογὴ καὶ ὀργάνωση τῆς ζωῆς τους δίχως τὸν ἀληθινὸ καὶ ζῶντα Θεό, πού ἡ ἐνθύμιση καὶ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς Παρουσίας Του νὰ τοὺς προξενεῖ ἔκρηξη μίσους καὶ ἀντιδράσεως. Μὲ ἀποτέλεσμα,

ἡ πολεμικὴ καὶ τὸ «μπούλινγκ» κατὰ τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίως τῶν πιστῶν, νὰ ἀποτελεῖ τὴν πρόχειρη καὶ εὐκολὴ καταφυγὴ τους. Ὅστε νὰ φανεῖ ἡ ἀδικία καὶ ἡ κακία τους σὲ ὅλο της τὸ μεγαλεῖο.

Μόνον ἓνας τελείως ἀδύναμος, ἓνας ἐντελῶς ἀνίσχυρος καὶ ἀνασφαλῆς ἀσκεῖ κάθε μορφὴ βίας ἐναντίον τῶν πιὸ φιλήσυχων, εἰρηνικῶν, ἀξιοπρεπῶν, τιμίων καὶ εἰλικρινῶν ἀνθρώπων, δηλαδή τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν πιὸ φωτεινὴ καὶ ἀληθινὴ πίστη, μὲ τοὺς πιὸ ἔξοχους ἐκπροσώπους τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς Ἁγίους κάθε ἐποχῆς.

Ὅμως, καὶ οἱ Ἅγιοι ἦταν καὶ ἔγιναν τέτοιοι, διότι ὑπέμειναν διωγμοὺς καὶ πειρασμοὺς μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους, χωρὶς νὰ ὑποχωρήσουν ἕως τελευταίας ἀναπνοῆς. Διότι, ἂν ὑποχωροῦσαν, δὲν θὰ ἦταν Ἅγιοι, ἀλλὰ λιποτάκτες. Καὶ τοὺς λιποτάκτες δὲν τοὺς παραδέχεται καὶ δὲν τοὺς συγχωρεῖ κανεὶς, οὔτε ἀκόμη καὶ οἱ καθαρὰ κοσμικοὶ ἄνθρωποι, πού δὲν ἔχουν καμμία σχέση μὲ τὸν Θεὸ καὶ μὲ τὴν πίστη. ➔

Οί ποικίλης φύσεως και μορφής διωγμοί θα υπάρχουν πάντοτε μέσα στην ιστορία έναντιον τῶν Χριστιανῶν, ἀκόμη καὶ μετὴν μορφὴ τῆς κακολογίας καὶ συκοφαντίας. Ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι κατηγοροῦσαν -στὴν πνευματικὴ τους τύφλωσή- τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, τὸν ἀληθινὸ Μεσσία, ὡς «Βεελζεβούλ», ὡς «ἄρχοντα τῶν δαιμονίων» (!), ἔτσι καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως θα καταφέρονται μετὰ κάθε τρόπο ἐναντίον τῶν ἀληθινὰ πιστῶν. Ὅμως, ὁ Κύριός μας προτρέπει ἀποφασιστικά: «μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς» (Ματθ. ι' 26)! Ἀποβάλλετε τὸν φόβο καὶ ἐνδυθεῖτε μετὰ θάρρος καὶ ἐγκαρτέρηση! Διότι καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν ἀληθινῶν πιστῶν θα ἀναδειχθεῖ, καὶ ἡ κακία τῶν διαβολέων καὶ κατηγορῶν θα φανερωθεῖ. Τίποτε τὸ ἀπόκρυφο δὲν θα μείνει καλυμμένο, ἀλλὰ θα γίνεῖ γνωστὸ καὶ θα διακηρυχθεῖ.

Ὁ Κύριός μας συνεχίζει τὴν ἐνθαρρυντικὴ διδασκαλία Του πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς Του, διὰ μέσου τῶν Μαθητῶν Του: «καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνει» (Ματθ. ι' 28).

Ἡ σαφήνεια καὶ ἀπολυτότητα τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Ἑραστοῦ τῶν ψυχῶν μας, εἶναι ἀφοπλιστικὴ. Μᾶς ζητεῖ νὰ μὴν ἔχουμε φόβο ἀπέναντι σὲ αὐτούς, πὺ ἀπειλοῦν νὰ θανατώσουν τὸ σῶμα μας, νὰ κόψουν τὸ νῆμα τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας, νὰ μᾶς ἀποστερήσουν ἀπὸ τὸ δῶρο τῆς ζωῆς. Οἱ ἐπίβουλοι, σὰν «λύκοι», φαίνεται νὰ ἐπιπίπτουν μετὰ μανία στὸ κοπάδι

τῶν «προβάτων» τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ προβοῦν σὲ βιαιοπραγίες.

Ὁ Κύριος εἶπε προηγουμένως, ὅτι ὅταν διωκόμαστε σὲ ἓνα μέρος, πρέπει νὰ φεύγουμε σὲ ἄλλο μέρος. Δὲν καθόμαστε ὅπωςδὴποτε γιὰ νὰ μᾶς σφαγιάσουν, ὅταν θέλουν οἱ ἄνομοι ἀδίκως καὶ παρανόμως νὰ μᾶς θανατώσουν, γιὰ νὰ νομίσουν ὅτι «νικοῦν» τὴν πίστη καὶ ὅτι ἐμποδίζουν ἢ ματαιώνουν τὸ θεῖο ἔργο.

Ὅταν ὁμως ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν ὑπάρχει διαφυγὴ, τότε δὲν ὑπάρχει λόγος γιὰ φόβο. Ἡ ἀνθρώπινη φύση μας εἶναι ἀσθενὴς καὶ δειλιάζει πρὸ τοῦ ἐνδεχομένου τοῦ θανάτου. Ἡ ἀκράδαντη ὁμως πίστη, ἡ ἐνυπόστατη, αὐτὴ πὺ ἀνυψώνει τὸ πνεῦμα, στερεώνει τὴν καρδιά, χαλβδώνει τὴν θέληση καὶ υπερνικᾷ τὴν ἀναγκαιότητα τῶν ἐνστίκτων καὶ μάλιστα τῆς αὐτοσυντηρήσεως, αὐτὴ πὺ καθιστᾷ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ παροῦσα, αὐτὴ εἶναι πὺ υπερβαίνει ἀκόμη καὶ τὸν βιολογικὸ θάνατο, τὸν καταπατεῖ καὶ τὸν περιπαίζει. Αὐτὴ φωτίζει τὴν ἀφεγγὴ τραγικότητα καὶ ἀπελπισία του μετὰ τὸ ἄγγελμα τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὴν ζωογόνα πνοὴ τῆς Ἀγάπης. Αφοῦ ὁ Χριστὸς νίκησε τὸν θάνατο, μέσω τῆς Ἀναστάσεώς Του, θάνατος δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μετάβαση ἀπὸ τὰ λυπηρὰ στὰ χαρμόсуна, ἀπὸ τὴν φθορὰ στὴν ἀφθαρσία.

Ἄν πρέπει νὰ φοβηθοῦμε κάτι, αὐτὸ εἶναι σὲ ἄλλο ἐπίπεδο, σὲ πνευματικὸ: «φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεένῃ» (Ματθ. ι' 28).

Τὴν ψυχὴ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ

θανατώσει. Μόνον ὁ Θεός, πού τὴν ἐπλασε, εἶναι Αὐτός πού θὰ τὴν κατατάξει στὴν γέενα, στὴν φρίκη τῆς κολάσεως, σὲ περίπτωση πού ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ φόβο γιὰ τὸ σῶμα του προδώσει τὴν πίστη του, ἢ στὴν περίπτωση πού δὲν φροντίζει μὲ τὴν μετάνοια νὰ τὴν καταστήσει δεκτικὴ τοῦ θείου Ἐλέους.

Ἄρα, αὐτὸ πού χρειάζεται δὲν εἶναι ὁ ἀνθρώπινος φόβος, ἀλλὰ ὁ θεῖος φόβος. Οἱ ἀντικείμενοι, τὸ περισσότερο πού μποροῦν νὰ κάνουν -καὶ πάλι μὲ θεία ἄδεια καὶ παραχώρηση, εἶναι νὰ φθάσουν μέχρι κακοποιήσεως ἢ καὶ θανατώσεως τοῦ σώματος. Τότε ὅμως, στέλνουν τὴν ψυχὴ στὴν Ἀγκαλιὰ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεός, ἐν τούτοις, δὲν θὰ δεχθεῖ στὴν Ἀγκαλιὰ Του ὅσους Τὸν ἀρνήθηκαν στὴν γῆ, ἀπὸ φόβο στερήσεως, κακοπαθείας ἢ θανάτου. Αὐτοὶ δὲν ὑπολόγισαν καλὰ τὰ πράγματα καὶ ἔπεσαν θύματα παραλόγου φόβου. Φοβήθηκαν τοὺς ἀνθρώπους, φοβήθηκαν γιὰ τὸ σῶμα τους, καὶ δὲν φοβήθηκαν τὸν Θεό, οὔτε τὴν ἀπόφασή Του γιὰ τὴν αἰώνια κατάληξη καὶ κατάταξή τους. Διότι σὲ αὐτοὺς ἐπικράτησαν τὰ σωματικὰ ἔνστικτα καὶ τύφλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς τους, ἔσβησαν τὴν πίστη τους, ἔπνιξαν τὴν συνείδησή τους καὶ κατέστρεψαν τὴν ψυχὴ τους...

Βέβαια, λέγοντες αὐτὰ δὲν ἐννοοῦμε, ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχουν γνώση τῶν κινδύνων ἢ ὅτι διαθέτουν ἀφ' ἑαυτοῦ των ὑπερφυσικὲς ἰκανότητες. Ἀλλὰ, ὅτι διακρινόμενοι γιὰ πνευματικὴ

ἀνδρεία, πού βασίζεται στὴν δυνατὴ πίστη, ἂν καὶ δὲν ἔφθασαν στὴν πλήρη ἀπουσία τοῦ φόβου μέσα τους, ὅμως ἀγωνίσθηκαν νὰ τὸν ὑπερβοῦν μὲ τὴν θεία δύναμη, γιὰ νὰ μὴν ἐπικρατήσῃ αὐτὸς καὶ τοὺς ζημιώσῃ πρόσκαιρα καὶ αἰώνια.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἅν οἱ φόβοι ἐνὸς ἀνθρώπου μετατραποῦν μέσα του σὲ φοβίες, τότε τὰ πράγματα δυσκολεύουν πολὺ καὶ ἔχουμε ἐμφάνιση ψυχοπαθολογικῶν καταστάσεων μὲ δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ὅμως, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸν πιστὸ ἄνθρωπο πού παραδίνεται-ἐπαφίεται μὲ ἐμπιστοσύνη στὸ θεῖο θέλημα, ἀγωνιζόμενος ἐναντίον τῆς φυσικῆς του ἀδυναμίας, τὰ ἀδύνατα καθίστανται δυνατά: «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλιπ. δ' 13).

Ἐπανερχόμενοι στὴν συνέχειά μας, λέγουμε ὅτι ὁ Κύριος ἐξακολουθεῖ τὴν ἐνθαρρυντικὴ διδαχὴ Του μὲ ἓνα ἀπλὸ ἐρώτημα: Δύο σπουργίτια («στρουθία») δὲν πωλοῦνται σὲ μηδαμινὴ τιμὴ; (Κόστιζαν ἓνα «ἀσσάριον», δηλαδὴ μία πεντάρα!). Κι ὅμως, οὔτε ἓνα ἀπὸ αὐτὰ δὲν πιάνεται καὶ αἰχμαλωτίζεται χωρὶς τὸ θεῖο θέλημα, δηλαδὴ χωρὶς τὴν θεία γνώση! Σὲ σὰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι ἀριθμημένες καὶ οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σας οἱ ἀναρίθμητες! Γι' αὐτὸ, ἰσχύει ἀπόλυτα τό: «μὴ φοβηθῆτε»! «Πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς» (Ματθ. ι' 31)! Πόσο πῶς μεγάλη ἀξία ἔχετε σεῖς οἱ ἄνθρωποι σὲ σχέση μὲ τὰ σπουργίτια!

(Συνεχίζεται)

Τὸ νόημα τῶν ἀνθρωποπαθῶν ἐκφράσεων τῆς Γραφῆς «θρόνος Θεοῦ» καὶ «ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ»*

Σχετικὰ μὲ τὸ Ὅραμα τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου

ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ, πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους Του, εἶχε ὁμιλήσει ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου γιὰ μία νέα κατάσταση, ἡ ὁποία θὰ ἀφοροῦσε τὸν Ἐαυτὸ Του καὶ θὰ ἴσχυε «ἀπ' ἄρτι», «ἀπὸ τοῦ νῦν»: «Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς Δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ»: «ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ»¹.

Τὸ «ἐκ δεξιῶν τῆς Δυνάμεως» δὲν σημαίνει βεβαίως «σχῆμα σωματικόν», ἀλλὰ «τὴν δόξαν τὴν ἐξ οὐρανοῦ φανησομένην»: ὁ Κύριος εἶπε ἀνθρωποπρεπῶς περὶ τοῦ Ἐαυτοῦ Του: «ἐκ δεξιῶν θεωρηθήσεσθαι» Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος θὰ ἐμφανισθῆ «ἐν μεγίστῃ δόξῃ τῇ ὀρατῇ»².

Ὁ Ἅγιος Πρωτομάρτυς καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος, ἐπίσης πρὸ τοῦ Συνεδρίου εὐρισκόμενος, ἐν καταστάσει θεώσεως, «**ὑπάρχων πλήρης Πνεύματος Ἁγίου**»³, εἶδε

ὅτι εἶχε προείπει ὁ Κύριος: «εἶδε δόξαν Θεοῦ» «καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἑστῶτα»³.

Κατὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πατερικὴ Διδασκαλία, «θέωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ μετοχὴ του στήν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ»: κατὰ τὴν ἐμπειρία τῆς θεώσεως, ὁ ἄνθρωπος «γνωρίζει τὸν Θεὸν μέσῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ μέσον τῆς γνώσεως εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός»: «δὲν βλέπει τίποτε πού νὰ μοιάζῃ μὲ τὰ ἀνθρώπινα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δεδοξαμένη ἀνθρωπίνῃ φύσι τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι τὸ κέντρο αὐτῆς τῆς ἀποκαλύψεως. Καὶ βλέποντας τὸν Χριστόν, τότε βλέπει καὶ τὸν Πατέρα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»⁴.

Κατὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, τὸ Ἄκτιστον Φῶς εἶναι «**αὐτοπτικὸν καὶ αὐτονόητον**»⁵, δηλαδή δὲν ὀράται καὶ δὲν νοεῖται μὲ ὅποιαδήποτε ἐνέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμπειρία τῆς θεώσεως ἡ ἐνέργεια τοῦ Φωτὸς μεταμορφώνει/ μετασκευάζει τὶς αἰσθήσεις καὶ

(*) Συνέχεια (μέρος β') ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ μας.

1. Ματθ. κς' 64· Μάρκ. ιδ' 62· Λουκ. κβ' 29.

2. Βίκτωρος Ἀντιοχείας, παρὰ J.A. Cramer, Catenae..., τ. Α', σελ. 430, Oxford 1840.

3. Πράξ. ζ' 55-56.

4. Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννου Σ. Ρωμανίδου, Πατερικὴ Θεολογία, σελ. 166-168, ἐκδόσεις «Παρακαταθήκη», Θεσσαλονίκη 2004.

5. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Συγγράμματα τ. Α', σελ. 589 καὶ σελ. 669, ἐκδόσεις Π. Χρήστου, Θεσσαλονίκη 1962: Ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων, Β' γ 56 καὶ Γ' β 15. • Σημειωθῆτω, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσες οἱ ἀναφορὲς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ στήν Ἀποκάλυψι τοῦ Ἁγίου Στεφάνου· βλ. Τοῦ Αὐτοῦ, τ. Α', σελ. 440-442: Ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζόντων, Α' γ 30-31· τ. Γ', σελ. 138-139 καὶ 406-407: Ἀντιορητικοὶ πρὸς Ἀκίνδυνον, Β' ις 76 καὶ C', ι 30.

τὸν νοῦ, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν ἰδιότητες κατὰ χάριν ἄκτιστες/θεϊκές· τοιουτοτρόπως, στὴν ὑπὲρ αἴσθησιν καὶ ὑπὲρ νοῦν αὐτὴ κατάστασι, δὲν ἀντιλαμβάνονται οἱ αἰσθήσεις οὔτε κατανοεῖ ὁ νοῦς, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ Φῶς: «ὅταν δ' ὑπεραναβὰς πᾶσαν ἐνέργειαν ὁ νοῦς ἀνόμματος (ἀόμματος) ὑπεροχικῶς τελέσῃ, πληροῦται τῆς ὑπερέκταστος ταύτης ἀγλαΐας, ἐν Θεῷ χάριτι γενόμενος καὶ διὰ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνώσεως αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ τὸ αὐτοπτικὸν φῶς ἔχων ἀπορρήτως καὶ ὁρῶν»· «αὐτοπτικὸν γὰρ ἐκεῖνό ἐστι τὸ Φῶς, ἐπεὶ γνωστικὴ κτιστὴ δυνάμει ἀληπτον, ὁρατὸν δὲ τοῖς ἀξίοις»⁵.

Ὅταν λοιπὸν στὸ Ἱερὸ Βιβλίον τῶν Πράξεων γράφεται ἀνθρωποπρεπῶς, ὅτι ὁ Ἅγιος Στέφανος εἶδε τὸν Θεάνθρωπο νὰ ἴσταται «ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ», τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Πρωτομάρτυς, μετέχων στὴν ὑπὲρ αἴσθησιν καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐμπειρία τῆς θεώσεως, εἶδε τὸν Θεὸν μέσῳ τοῦ Θεοῦ, εἶδε θεοπρεπῶς τὸν Σωτῆρα Χριστὸ ἐν τῇ δόξῃ καὶ τῇ τιμῇ τῆς Θεότητος καὶ διὰ μέσου Αὐτοῦ εἶδε τὸν Πατέρα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, δηλαδὴ εἶδε τὴν ὑπερουσία καὶ βασιλικωτάτη Ἁγία Τριάδα.

Οἱ φράσεις: «ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ» καὶ «δόξαν Θεοῦ» ὄχι μόνον δὲν δηλώνουν διακρινόμενες καταστάσεις, ἀλλ' εἶναι ταυτόσημες· μέσῳ αὐτῶν σημαίνονται ἄκτιστες πραγματικότητες, οἱ ὁποῖες κατανοοῦνται μόνον θεοπρεπῶς, δηλαδὴ ὅταν ὁ ἄνθρωπος «ὑπάρχη πλήρης Πνεύματος Ἁγίου», ἐν τῷ Ἀκτίστῳ Φωτί.

Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν»⁶, στὴν ἐσχατολογικὴ θέωσι τοῦ ἀνθρώπου, «ὅμοιοι Αὐτῷ [τῷ Θεῷ] ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα Αὐτὸν καθὼς ἐστι»⁷, ἤγουν θὰ ἰδοῦμε τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ διὰ τῆς μετοχῆς μας στὴν ὁμόθειον καὶ ὀλόθειον, τὴν σύνθειον καὶ ἐνθειον ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Υἱοῦ, συγκαθεζομένην καὶ ἰσοκλεῶς τιμωμένην μετὰ τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως στὸν Θρόνον τῆς θεαρχικῆς καὶ μακαρίας καὶ πανακηράτου Τριάδος.

Ἐκ τοῦ Θρόνου αὐτοῦ, «τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου», ἐκπορεύεται ἀεννάως «ποταμὸς ὕδατος ζωῆς»⁸, δηλαδὴ τὰ ἀνεξάντλητα χαρίσματα τοῦ θεοποιῦ Πνεύματος, ἤτοι ἡ κοινὴ Ἐνέργεια τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἣν πρέπει δόξα καὶ εὐχαριστία, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

6. Ματθ. ιθ' 28.

7. Α' Ἰωάν. γ' 2.

8. Ἀποκαλ. κβ' 1.

ΕΪΠΕ Από τις Ἐπιστολές τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τῆς Ὀπίνα ΕΡΩΝ... Περὶ κενοδοξίας καὶ ὑπερηφάνειας*

ΜΟΥ γράφεις ὅτι, παρ' ὅλη τὴ χαρὰ τῆς ἐπικοινωνίας σου μαζί μου, τὸ γράμμα μου σὲ γέμισε λύπη γιὰ πολλές μέρες. Αὐτὴ ἡ λύπη, ἐξ ὀλοκλήρου δουλειὰ τοῦ πονηροῦ, ὀφείλεται κατὰ ἓνα μέρος στὴν πεποίθησή σου ὅτι εἶχες φτάσει πραγματικὰ σὲ μέτρα ἀρετῆς, ἐνῶ αὐτὸ δὲν συμβαίνει. Καὶ τώρα, βλέποντας τὴν ἀποκρουστικὴ γύμνια σου, ἔχεις γίνει ράκος. Ἡ λύπη σου ἴσως νὰ φαίνεται σὲ μερικὸς θετικὴ, σὰν ἐνδειξὴ μετάνοιας, ἀλλὰ δὲν εἶναι. Στὴν πραγματικότητα εἶναι μιὰ ἀπόδειξη ὅτι μέσα σου ζεῖ ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Ὁ ἄνθρωπος πού, ἐνῶ ἔχει ἀμαρτήσῃ, δὲν ἀντέχει στὴ θέα τῆς πνευματικῆς του γύμνιας. Ἀλλὰ καλύτερα νὰ εἶναι κανεὶς γυμνός, παρὰ ντυμένος μὲ βρωμερὸ ρούχο, ἔτσι δὲν εἶναι;

Ρωτᾶς γιὰ τὶς συγκεκριμένες ἐκδηλώσεις τῆς κενοδοξίας καὶ τῆς ὑπερηφάνειας, καὶ λὲς ὅτι δὲν μπορεῖς νὰ δεῖς καμιὰ κακία μέσα σου. Αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικό, ἀφοῦ ἡ τέλεια ἀδυναμία σου νὰ τὶς δεῖς ἀποδεικνύει ἀκριβῶς τὸ πόσο ἔχουν κυριαρχήσει μέσα σου. Ἐχουν κατορθώσει νὰ τυφλώσουν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σου. **Στὴν πνευματικὴ ζωὴ, κάθε τι πού δὲν καταναγάζεται ἀπὸ τὸ λαμπρὸ φῶς τῆς ταπεινώσεως, πνίγεται ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ καπνὸ τῆς ὑπερηφάνειας.**

Ἡ κενοδοξία καὶ ἡ ὑπερηφάνεια ἔχουν στενὴ συγγένεια μεταξύ τους. Ἡ δευτέρη εἶναι θυγατέρα τῆς πρώτης. Τὸ τέλος τῆς

κενοδοξίας εἶναι ἀρχὴ τῆς ὑπερηφάνειας.

Ἡ κενοδοξία μᾶς σπρώχνει νὰ ἐπιδεικνύουμε τὴν εὐσέβεια ἢ τὴν εὐφυΐα μας, καὶ νὰ δίνουμε μεγάλη σημασία στὴ γνώμη τῶν ἄλλων γιὰ μᾶς. Μᾶς κάνει ν' ἀγαποῦμε καὶ νὰ κυνηγοῦμε τὴ δόξα. Μᾶς ἐμπνέει τὴν ἐγωϊστικὴ ντροπὴ.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἐκδηλώνεται κυρίως μὲ τὸ θυμὸ καὶ τὴ στενόχωρη ἀμχανία, μὲ τὴν περιφρόνηση, τὴν κατὰκριση καὶ τὴν ἐξουδένωση τῶν ἄλλων, μὲ τὸν ἐσωτερικὸ κομπασμὸ καὶ αὐτοέπαινο. Ἡ ὑπερηφάνεια ἔριξε πολὺ χαμηλὰ μεγάλους ἄνδρες, πού εἶχαν φτάσει σὲ πνευματικὰ ὕψη. Ὅλη ἡ ἀνθρώπινη κακοδαιμονία, ὅλα τὰ πάθη καὶ ὅλες οἱ ἐφάρμαρες πράξεις πηγάζουν ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια. Ὅλα τὰ καλὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν ταπείνωση.

Σταμάτα νὰ ξετρυπώνεις καινούργιους τρόπους καὶ μεθόδους προσευχῆς μὲς' ἀπὸ τὴ Φιλοκαλία. Πρόσεξε μὴν τυχὸν πέσεις σὲ καινούργιες παγίδες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες θὰ εἶναι τώρα πιὸ δύσκολο νὰ ἐλευθερωθεῖς. Ἀγωνίσου γιὰ μεγαλύτερη ἀπλότητα καί, πάνω ἀπ' ὅλα, ταπείνωση. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ ζητᾶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ μὴν ξεφύγεις ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ θελήματός Του. Ζήτα Του νὰ σοῦ δείξει τὸ σωστὸ δρόμο, μὲ τρόπους καὶ μέσα πού μόνον Ἐκεῖνος γνωρίζει, καὶ νὰ σὲ βοηθήσει νὰ Τὸν ἀκολουθήσεις σταθερά.

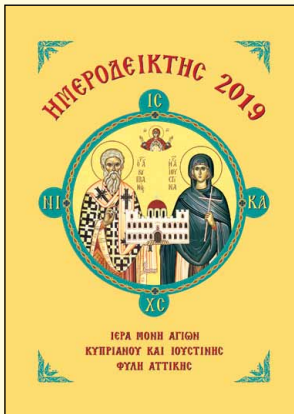
(*) *Στάρετς Μακαρίου τῆς Ὀπίνα, Πνευματικὲς Νουθεσίες (ἀπὸ τὶς ἐπιστολές του), ἔκδ. β', Ἐκδόσεις Ἱεράς Μονῆς Παρακλήτου, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 1991, σελ. 198-199.*

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2019

Α. Τοίχου: Ίδιαίτερα χρήσιμο για την μεθοδικότητά του, την ακριβή και κατατοπιστική ήμερήσια παράθεσι ένδειξεων περι Νηστείας, ως και τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὅλου τοῦ ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ κείμενα οἰκοδομητικὰ καὶ ἐνημερωτικὰ ἐνδιαμέσως καὶ ἐκκλησιαστικὴ διακόσμησι μὲ ἔγχρωμες ἱερὲς Εἰκόνες. Τετραχρωμία, Σελίδες 66 (ἐβδομαδιαία παράθεσις κατὰ σελίδα), Σχήμα: 14×25 ἐκ.. Τιμὴ: 5 €.

<small>ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ κ. ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ</small>		ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ <small>ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥΤΟΥ 2019</small>
1	<small>14</small> <small>πολιτ.</small> <small>ημερῶν.</small>	ΠΕΜΠΤΗ <ul style="list-style-type: none"> • Τρίτονος μῆνας. • Ἡεραπολις κλειρῶμεν. <small>Ἅγιος Ρωμ. ἡ 26-39 Ἀποκ. ι' 19-21.</small>
2	<small>15</small> <small>πολιτ.</small> <small>ημερῶν.</small>	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ <ul style="list-style-type: none"> • ΥΠΗΛΑΘΗ ΤΟΥ ΣΠΗΤΡΟΣ ΗΜΙΝ ➔ Κατάκαισις ἰχθῆος. <small>Ἐργαίης: Ἐβρ. ζ' 7-17 Ἀποκ. β' 22-40.</small>
3	<small>16</small> <small>πολιτ.</small> <small>ημερῶν.</small>	ΣΑΒΒΑΤΟΝ <ul style="list-style-type: none"> • Σωμῆτιν Θεοδόσιος & Ἀννης προσ. Σύνεσις. <small>Μεθάρσιον: Ἐβρ. θ' 11-14 Ἀποκ. β' 23-28.</small>

Β. Ἡμεροδείκτης: Μικρὸ Ἡμερολόγιο τσέπης, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει Ἑορτολόγιο, Κυριακοδρόμιο, Νηστειοδρόμιο καὶ ἐνδειξι τῶν Ἀγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους. Τετραχρωμία, Σελίδες 32, Σχήμα: 8×12 ἐκ.. Τιμὴ: 1 €.

⊙ **Γιὰ παραγγελίες:** Γ. Χοροζίδης, Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ,
 Α.Γ. 112 - 133 51 ΦΥΛΗ
 Τηλ. 6932437930, Fax: 2102411080,
 e-mail: im@agioskyprianos.org

